

Гдѣ, и сѣдѣхъ огньа гласъ ѿ тѣхъ свѣтъ,
и тамъ бѣ Гдѣ. Катò чю Иліа Господнѣ-
то идѣанье, покрьи лице-то си съ своа кожѣхъ,
изаѣзе, станѣхъ прѣдѣхъ пещерѣ-та, и чю Гѣспо-
да катò мѣ гевѣраше: » що прѣвишь ты тѣхъ
Иліе? » И тѣи отвѣща: » съ рѣвность поревнѣ-
вахъ сѣдѣхъ Тѣбе Гѣспода Вседържителѣ; зашѣ-
то Израилевн-тѣ сынове оставихъ Твоа забѣтъ,
Твои-тѣ батѣри разсыпахъ; Твои-тѣ прорѣцы
съ оружїе избихъ, и оставихъ азъ единый, и
ишѣтъ и мѣжъ-тѣ душиѣ да избѣдѣтъ ». То-
гѣзъ Гѣсподѣ го ѣтѣшѣваше въ печѣль-та мѣ,
и мѣ кѣза, чѣ не сичкѣа Израилски народъ ѣ
ѣстѣпилъ ѿ Нѣго, и кѣкъ ѣма своѣ сѣдемя хѣ-
ладды рабы скрѣты, който ни съ прѣклонили
колѣно-то си на Влааа. Кѣза мѣ їѣще и за
погѣбѣванье-тѣ, който на скѣро шѣше да се сѣхъ
на Іхѣаѣва, на Іезевѣль и сичкѣа тѣхъхъ дѣмъ,
и мѣ повелѣ да прѣдѣнарѣчѣ на Израилско-то
цѣрство нѣкого мѣжѣ нарѣчѣта, на ѣме Іѣа,
който шѣше да истрѣви сичко-то Іхѣаѣово плѣ-
ме, а Іѣансѣа да помѣже за прорѣка. Тѣи ка-
тò ѣтѣши Гѣсподѣ Своего раба, ѣидѣ ѿ нѣго.
И тѣзи нѣговъ ѣгѣдникъ по повелѣнїе-то мѣ
станѣхъ ѿ тамъ, и мѣѣри Іѣансѣа сына Сафѣто-